

209. Møde.

Torsdag den 27. Juni Kl. 14²⁰.**Anden Næstformand (Westermann):**

For alle de ni paa Dagsordenen opførte Sager gælder, at de kun med Tingets Samtykke kan behandles i dette Møde, men hvis ingen Indsigelse fremkommer, gaar jeg ud fra, at Samtykket er givet. (Ophold). Det er da givet.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Tilsyn med Begravelseskasser og Ligbrændingsforeninger.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 4782).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 91 Stemmer.

Anden Næstformand (Westermann):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov af 29. November 1939 om midlertidig Forhøjelse af Benzinafgiften.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 4783).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Oluf Pedersen: Til tredie Behandling af de i Dag foreliggende Forslag om For-

længelse af forskellige Skattelove vil jeg gerne knytte et Par Bemærkninger. Jeg gør det ud fra den Opfattelse, at de Skatter, vi har paa Arbejde og Forbrug, ikke blot ikke kan forøges, men at en fortsat Opretholdelse af dem vil være til ubodelig Skade.

Man kan derfor ikke kritikløst forlænge de bestaaende Skattelove, selv om Pengene i og for sig er nødvendige, men vi maa i Samdrægtighed finde frem til en Maa-de at lette dette Tryk mest muligt. Dette kan ske baade ved at begrænse Udgifterne og ved at skaffe andre Indtægter. Vi maa, mener jeg, lære at skelne mellem naturlige Fællessudgifter, der bør afholdes af det offentlige, og urimelige Fællessudgifter, som bør forsvinde. Vi maa ogsaa kræve, at Fællesskabet faar hele den Værdi, det selv skaber. Med andre Ord, der maa skelnes mellem mit og dit. Her bør ske en Ændring, og det er min Tro — saa kan man kalde mig Optimist, om man vil —, at det skal lykkes at samle praktisk talt hele Rigsdagen og hele det danske Folk om en Løsning. Jeg skal ogsaa oplyse, hvad denne Enighed efter min Opfattelse maa tage Sigte paa. For det første: en Grundskyld paalignet Skødehaverne, saaledes at der tages Hensyn til Gælden, saaledes at der ikke skal svares af den gældbundne Del. For det andet: Tilvejebringelse af det manglende ved en Afgift paa Renteindtægt; vi maa lære at ligne Afgifter direkte paa Kilden og ikke som nu ved en Efterbeskatning — derved bliver der heller ikke Skattesnyderier. Og for det tredje: det indvundne bruges til Afvikling af Skatter paa Arbejde og Forbrug.

Der tales saa meget om Bekæmpelse af Arbejdsløshed, og der ofres mange Penge derpaa, men jeg mener, at det, der gøres, gøres skidt. Det vigtigste og bedste Middel er at lette de offentlige Byrder og at give fri Adgang til Fædrelandets Jord. Her er Reformen, som venter, og jeg skal derfor tillade mig inden Afstemningen at spørge den højtærede Finansminister: Vil Ministeren love, at disse Problemer snarest tages op til Undersøgelse, sagligt og upartisk, ud fra Ønsket om at varetage det fælles Tarv?

Finansministeren (V. Buhl): I Anledning af det ærede Medlems Ønsker vedrørende Beskatningen kan jeg henvise til, at jeg allerede tidligere har udtalt, at det Forslag, som foreligger fra det ærede Medlems og hans Gruppes Side, skal blive undergivet en omhyggelig Behandling i Skattekommissionen.